

Secretariatul Parlamentului Republicii Moldova

Direcția generală juridică

AVIZ la proiectul de lege privind modificarea unor acte normative (sporirea celerității procedurilor de expropriere) (nr. 42 din 14.02.2024)

Direcția generală juridică a examinat proiectul de lege menționat în titlu, prin prisma prevederilor art. 54 din Regulamentul Parlamentului, adoptat prin Legea nr. 797/1996 și ale Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative, și expune următoarele considerente.

I. Obiecții de ordin general

1. Proiectul de lege a fost înaintat de către Guvern, fapt ce corespunde prevederilor art. 73 din Constituție și art. 47 din Regulamentul Parlamentului.

2. Prin natura relațiilor sociale reglementate, proiectul de lege se înscrie în categoria legilor organice, adoptarea cărora ține de competența exclusivă a Parlamentului, fiind astfel în concordanță cu prevederile art. 66 și art. 72 din Constituție.

3. Potrivit notei informative, prin intermediul proiectului de lege se propune realizarea unui șir de intervenții în cuprinsul Legii exproprierii pentru cauză de utilitate publică nr. 488/1999, cu scopul general de a se asigura o modernizare a cadrului normativ intern referitor la procedurile de expropriere, în vederea excluderii unor lacune de reglementare sau a unor prevederi ambigui, care pot prezenta un risc potențial pentru desfășurarea eficientă a acestei proceduri, dar și prin consacrarea unor prevederi noi care ar aborda anumite aspecte particulare conexe procedurii de expropriere a bunurilor, și care prezintă o importanță deosebită pentru ansamblul general al reglementării oferite de legiuitor subiectului dat.

Prin proiect se propun modificări la următoarele legi: Legea exproprierii pentru cauză de utilitate publică nr. 488/1999, Codul fiscal nr. 1163/1997; Legea nr. 523/1999 cu privire la proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale; Codul civil nr. 1107/2002; Codul de procedură penală nr. 122/2003; Codul de procedură civilă nr. 225/2003; Codul administrativ nr. 116/2018.

II. Privitor la concordanța proiectului de lege prevederilor legislative și respectării normelor de tehnică legislativă

1) Art. II, modificarea Legii exproprierii pentru cauză de utilitate publică nr. 488/1999.

1. Art. 4 alin. (2):

- **enunțul al doilea**, întrucât potrivit art. 6 alin. (1) lit. c) și d) din Lege, utilitatea publică se declară pentru lucrările de interes comun al mai multor raioane și/sau municipii - de către consiliile lor, iar în caz de divergențe - **de către Guvern**, iar pentru lucrările de interes comun al mai multor orașe și/sau sate din teritoriul unui raion - de către consiliile acestor orașe și/sau sate, iar în caz de divergențe - **de către consiliul raional**, în scopul evitării unor eventuale interpretări a normei juridice, recomandăm excluderea sintagmei „după caz”;

- **enunțul al treilea**, privitor la formularea „*În toate cazurile*”, considerăm că aceasta poate fi interpretată diferit, în sensul atribuirii la această formulare a cazurilor enumerate la art. 6 alin. (1) lit. c) și d) sau a tuturor cazurilor de declarare a utilității publice. De aceea, pentru un spor de precizie normativă, reieșind din conținutul normei vizate, sugerăm substituirea cuvintelor „*în toate cazurile*” cu textul „*în toate cazurile de declarare a utilității publice pentru lucrările de interes local*”.

2. Art. 5 alin. (1) lit. k), cu referire la substituirea cuvintelor „*acumularea și înmormântarea*” cu cuvintele „*stocarea temporară*” menționăm, că Legea nr. 209/2016 privind deșeurile utilizează acest termen astfel:

a) la art. 2:

- pct. 5), noțiunea „colectare” ce semnifică strângerea deșeurilor, inclusiv sortarea și **stocarea preliminară a deșeurilor**, în vederea transportării la o instalație de tratare;

- pct. 8), „depozit de deșeuri” ca fiind amplasament de evacuare a deșeurilor pentru depozitarea lor pe sau în pământ (în subsol), care include:

– spații interne pentru evacuarea deșeurilor (un producător de deșeuri își construiește propriul depozit pentru evacuarea deșeurilor la locul de producție); și

– amplasamente permanente (pentru o perioadă mai lungă de un an), care sunt utilizate pentru **depozitarea temporară a deșeurilor**;

b) la art. 25 alin. (5) pct. 2, documentul prevăzut la alin.(4) lit. c) conține un rezumat care precizează următoarele:

2) pentru activitățile de transport al deșeurilor:

a) destinația transportului (pentru **depozitare temporară**, depozitare definitivă, prelucrare, comercializare, valorificare, integrare în mediu, eliminare) cu precizarea exactă a destinatarului;

c) la art. 46, unitățile și întreprinderile care valorifică deșeurile au următoarele obligații:

a) să dețină spații special amenajate pentru **depozitarea temporară** separată a deșeurilor, cu respectarea prevederilor art.4;

d) la poziția D15 din anexa nr. 1 prevede următoarele: „Stocarea înaintea oricărei operațiuni enumerate de la (excluzând **stocarea temporară**, înaintea

colectării, în zona de generare a deșeurilor. **Stocare temporară** înseamnă **stocare preliminară**.);

e) la poziția R13 din anexa nr. 2 dispune următoarele: „Stocarea deșeurilor înaintea oricărei operațiuni enumerate de la R2 la R12 (excluzând **stocarea temporară**, înaintea colectării, la situl unde a fost generat deșeul). **Stocare temporară** înseamnă **stocare preliminară** în conformitate cu art.2 pct.5)”.

După cum se poate observa, Legea operează cu termenii „**depozitare temporară**” și „**stocare preliminară**”. În acest sens, ținând cont de principiile legiferării stabilite în Legea nr. 100/2017, care proclamă că terminologia trebuie să fie constantă pe întreg textul legii, sugerăm a se revedea termenul „**stocare temporară**” .

3. Art. 8¹:

- la **alin. (1)**, referitor la regimul juridic al excluderii/retragerii din circuitul agricol sau silvic a terenurilor afectate de lucrările de interes național, apreciem necesar a invoca prevederile din Codul funciar nr. 828/1991 consacrate domeniului respectiv. Astfel, potrivit art. 72 din Cod, **schimbarea destinației terenurilor silvice de calitate superioară, a terenurilor ocupate de parcuri naționale, rezervații, monumente, ansambluri arheologice și istorice este interzisă.**

Potrivit reglementărilor cuprinse la art. 74 din Cod, **retragerea temporară a unor terenuri din circuitul agricol sau silvic..... se aprobă de către autoritățile administrației publice locale, cu acordul deținătorilor de terenuri. Se interzice efectuarea lucrărilor de extragere respective de pe terenurile din fondul forestier acoperite cu vegetație forestieră.**

Examinând propunerea înaintată în corelare cu normele invocate din Cod se poate observa, că la prima vedere, aceasta nu comportă careva neconformități cadrului legislativ din domeniul proprietății, ci doar explică care excludere/retragere este temporară sau definitivă.

Totodată, fiind analizată propunerea înaintată în raport cu prevederile legislative din domeniu, apreciem necesar a menționa, că în procedură legislativă s-a aflat spre examinare un nou proiect de Cod funciar cu nr. 210/2023, care a fost adoptat în lectura a treia la 15.02.2024. Acest Cod a instituit reglementări în domeniul protejării terenurilor cu destinație agricolă de calitate superioară (art. 33); retragerea temporară a unor terenuri din circuitul agricol sau din fondul forestier (art. 61), care în fond conțin reglementări similare celor cuprinse în Codul funciar nr. 828/1991. În partea ce ține de domeniul exproprierii, art. 61 alin. (7) din noul Cod funciar prevede, că „*în cazul necesității de a lichida urmările unei avarii sau de a executa lucrări de urgență, retragerea temporară a terenului din circuitul agricol sau din fondul forestier se va efectua, indiferent de tipul proprietate, cu acordul proprietarului/ deținătorului de teren, în condițiile stabilite de Legea exproprierii pentru cauză de utilitate publică nr. 488/1999 sau de Legea nr. 1384/2002 cu privire la rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public. În toate cazurile, deținătorii de terenuri au dreptul la despăgubiri*”.

Prin urmare, în scopul evitării unor neclarități care pot apărea la aplicarea noilor prevederi, sugerăm examinarea propunerii înaintată în corelare cu noua variantă a Codului funciar, prin completarea art. 8¹ cu reglementări mai detaliate ce țin de procedura retragerii din circuitul agricol sau silvic a terenurilor afectate de lucrările de interes național.

Sub aspect terminologic, reținem, că noul Cod funciar operează du termenul „retragerea terenurilor din circuitul agricol sau din fondul forestier”, pentru care motiv se va revedea textul „*excluderea/retragerea din circuitul agricol sau silvic*”;

- la **alin. (2)**, cât privește instituirea normei, care ar dispune, că *excluderea din circuitul agricol sau silvic a terenurilor afectate de lucrările de interes național se va efectua fără compensarea pierderilor generate de excludere*, este de menționat, că potrivit art. 12 alin. (3) din Legea nr. 1308/1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului, compensarea pierderilor cauzate de excluderea terenurilor din categoriile de terenuri cu destinație agricolă și ale fondului silvic se efectuează în toate cazurile de către persoanele fizice și persoanele juridice interesate, indiferent de scopul excluderii terenurilor și tipul de proprietate asupra lor.

Cu referire la noul Cod funciar, art. 60 alin. (1) instituie regula, potrivit căreia, compensarea pierderilor cauzate de schimbarea destinației terenurilor cu destinație agricolă și a celor destinate fondului forestier se face în toate cazurile de către persoanele fizice și persoanele juridice interesate, indiferent de scopul excluderii terenurilor sau de tipul de proprietate asupra acestora.

Iar alin. (4) lit. a) al acestui articol concretizează, că pierderile cauzate de schimbarea destinației terenurilor cu destinație agricolă și a celor destinate fondului forestier **nu se compensează în cazul unor lucrări de utilitate publică, declarate astfel în condițiile Legii exproprierii pentru cauză de utilitate publică nr. 488/1999.**

În același timp, art. 79 alin. (1) – (3) din noul Cod funciar dispun următoarele:

”(1) Prezentul cod intră în vigoare la expirarea termenului de 12 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(2) Înainte de expirarea termenului de 12 luni de la data publicării prezentului cod, Guvernul:

a) va elabora și va pune actele sale normative în concordanță cu prezentul cod;

b) va prezenta Parlamentului propuneri pentru armonizarea legislației cu prevederile prezentului cod;

c) va prezenta Parlamentului Metodologia de calcul pentru pierderile cauzate de trecerea terenurilor cu destinație agricolă sau destinate fondului forestier la o altă categorie de destinație.

(3) La data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă:

a) Codul funciar nr. 828/1991 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2001, nr. 107, art. 817), cu modificările ulterioare, cu excepția art. 11, 12, 13 și 40, care vor fi aplicabile până la 31 decembrie 2028;

c) Legea nr. 1308/1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2001, nr. 147–149, art. 1161), cu modificările ulterioare, cu excepția art. 7 și a anexei, care se vor aplica până la adoptarea și intrarea în vigoare a Metodologiei de calcul pentru pierderile cauzate de trecerea terenurilor cu destinație agricolă sau destinate fondului forestier la o altă categorie de destinație...”

Totodată, la **Art. VIII alin. (1) din proiectul de lege** supus avizării se propune, ca **legea să intre în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.**

În situația creată, se atestă o condiționare a implementării noului concept propus în proiectul de lege legat de momentul intrării în vigoare a noului Cod funciar. Din conținutul art. 79 alin. (1) – (3) din noul Cod funciar rezultă, că până la intrarea în vigoare a Codului funciar, se vor aplica în continuare prevederile din Codul funciar actual în vigoare, precum și prevederile Legii nr. 1308/1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului, care conțin reglementări referitoare la retragerea terenurilor din circuitul agricol sau silvic, precum și interzicerea retragerii terenurilor din circuitul agricol sau silvic fără compensarea pierderilor generate de schimbarea destinației terenurilor.

Prin urmare, întru evitarea unor incertitudini ce țin de implementarea soluțiilor legislative propuse, considerăm necesar revederea conținutului art. 8¹ și expunerea acestuia într-o nouă redacție care să corespundă prevederilor actuale ale legislației din domeniu, precum și să țină cont de reglementările noului Cod funciar, inclusiv de momentul intrării în vigoare a acestuia.

4. Art. 9:

a) la alin. (1¹), având în vedere, că potrivit art. 4 din proiect, calitatea de „expropriator” o poate avea atât statul, cât și unitatea administrativ-teritorială, textul „privind transmiterea în proprietatea/folosința statului” se va substitui cu textul „*privind transmiterea în proprietatea/folosința statului/unității administrativ-teritoriale*”;

b) la alin. (1²):

- **partea introductivă**, dat fiind că potrivit art. 3 din lege, „expropriat” este proprietarul sau titularul de alte drepturi reale asupra obiectului exproprierii, cuvântul „drepturi” se va substitui cu cuvintele „*drepturi reale*”. În ceea ce privește invocarea textului „bunurilor imobile ce constituie obiecte ale exproprierii”, relevăm că la lit. b) al acestui alineat se invocă „bunurile imobile – obiect al exproprierii”, pentru care motiv se va unifica terminologia respectivă. Obiecție valabilă pentru tot cuprinsul proiectului de lege;

- **lit. a) enunțul al doilea**, dat fiind că potrivit art. 2 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Lege, obiect al exproprierii de interes național și local pot fi „bunurile imobile”, cuvintele „listei bunurilor” recomandăm a fi substituite cu cuvintele „listei bunurilor imobile”;

c) la alin. (4), potrivit redacției acestui alineat, în cazul exproprierii de locuință sau teren, expropriatorul **poate opta** pentru plata unei despăgubiri către proprietarul actual al bunurilor respective sau, după caz, **poate propune** acestuia în proprietate o altă locuință sau un alt teren, cu achitarea diferenței de valoare, reieșind din rapoartele de evaluare la preț de piață a bunurilor supuse schimbului.

Cu referire la folosirea cuvintelor „poate opta” și „poate propune”, menționăm că prin aceste formulări se va subînțelege comportamentul discreționar a expropriatorului în cazul exproprierii expropriatului de locuință sau teren și plata acestuia a despăgubirii sau a diferenței de valoare. Astfel, întru asigurarea legalității și a certitudinii juridice este necesară excluderea cuvântului „poate” cu redactarea corespunzătoare a acestui alineat.

În partea ce ține de utilizarea calificativului „poate”, cu titlu de referință invocăm Hotărârea Curții Constituționale nr. 22/2019, prin care cuvântul “poate” din articolul 61 alin.(1) din Codul de executare, adoptat prin Legea nr. 443 din 24 decembrie 2004, a fost declarat neconstituțional, menționându-se că, termenul “poate” desemnează un drept discreționar al executorului și este contrar principiului certitudinii juridice, pentru că nu-i oferă debitorului nicio garanție, din perspectiva respectării dreptului său de proprietate;

d) la alin. (6):

- cu referire la utilizarea textului „titularii altor drepturi reale”, semnalăm că nu există o unificare a termenului respectiv, pe motiv, că în unele articole se utilizează „titulari de alte drepturi reale”, iar în altele - „titularii altor drepturi reale”. Întrucât potrivit art. 3, expropriat este „proprietarul sau titularul de alte drepturi reale”, se va utiliza pe tot cuprinsul proiectului de lege, termenul deja consacrat în lege;

- pentru a fi în acord cu prevederea cuprinsă la art. 2 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Lege, cuvântul „bunurilor” se va substitui cu cuvintele „bunurilor imobile”. Obiecția este valabilă și pentru alin. (9) din acest articol, art. 12¹ alin. (2).

Totodată, după textul „dreptul de proprietate/alt drept real” sugerăm a se introduce cuvintele „*asupra bunului imobil obiect al exproprierii*”;

- întru respectarea terminologiei utilizate în Cartea II a Codului civil, cuvintele „*unei drepte despăgubiri*” se vor substitui cu cuvintele „*unei juste despăgubiri*”;

e) la alin. (7):

1. enunțul întâi:

- pentru a fi în acord cu prevederea alin. (2), precum și cu propunerile înserate în proiect, cuvintele „persoana interesată” sugerăm a fi substituite cu textul „proprietarul sau titularul altor drepturi reale”, iar cuvintele „persoana respectivă”, precum și cuvântul „persoanei” din enunțul al doilea, recomandăm a fi substituite cu cuvintele „proprietarului sau titularului altor drepturi reale”. Obiecția este valabilă pentru tot cuprinsul proiectului de lege;

- se propune ca consimțământul pentru o compensare imediată și echitabilă să fie exprimat în scris de către persoana respectivă și autentificat notarial în conformitate cu prevederile alin. (2). Făcând referință la norma alin.

(2), acesta dispune, că „proprietarul obiectului exproprierii este informat în scris despre propunerea de expropriere de către organul care face această propunere și despre dreptul său de a-și da consimțământul pentru o compensare imediată și echitabilă”. După cum se poate observa din conținutul acestui alineat, nu se cere autentificarea notarială a consimțământului pentru compensarea imediată și echitabilă, motiv pentru care sugerăm excluderea textului „, în conformitate cu prevederile alin.(2)”;

2. enunțul al doilea, cu referire la utilizarea textului „*codul numeric personal (IDNP)*”, în corespundere cu art. 2 alin. (7) lit. k) din Legea nr. 273/1994 privind actele de identitate din sistemul național de pașapoarte, pașaportul cetățeanului Republicii Moldova conține *numărul de identificare de stat al persoanei fizice*, pentru care motiv se va face substituirea de rigoare a termenului invocat;

3. alin. (9) al doilea enunț:

- privitor la utilizarea termenului „proprietarul/titularul unui alt drept real”, relevăm, că textul legii operează cu termenul „proprietarul sau titularul de alte drepturi reale asupra obiectului exproprierii” precum și „proprietarii și titularii de alte drepturi reale asupra obiectului exproprierii”, din care motiv, urmează ca acest termen să fie utilizat pe tot cuprinsul proiectului de lege;

- în partea ce ține de întrebuințarea textului „*va consemna în contul său trezorerial pe numele proprietarului/titularului altui drept real*” reținem, că nu există o unificare a sintagmei respective pe tot cuprinsul proiectului de lege. De exemplu, la art. 12² alin. (7) este utilizat „consemnate în contul trezorerial al expropriatorului pe numele proprietarului/titularului unui al drept real asupra bunului”, la art. 12³ alin. (2) – „consemna în contul trezorerial al expropriatorului pe numele proprietarului”. Se impune o unificare a terminologiei invocate;

- pentru un spor de precizie normativă, în scopul unificării terminologiei folosite pe tot cuprinsul proiectului de lege, cuvântul „*dreptul*” propunem a fi substituit cu cuvintele „*dreptul de proprietate sau alt drept real*”.

5. Art. 12¹:

a) alin. (1) - pentru a fi în acord cu art. 4 din lege, cuvintele „*organul competent sau persoana desemnată*” sugerăm a fi substituite cu cuvintele „*organul abilitat sau persoana special desemnată*”.

6. Art. 12²:

a) alin. (1):

- **partea introductivă**, cu referire la folosirea termenului „*reprezentantul expropriatorului*”, relevăm, că la art. 12¹ se întrebuințează textul „*organ competent sau persoana desemnată*”. În situația în care aceste subiecte sunt identice, urmează a se invoca unul și același termen, cu luarea în considerație a propunerii de substituire a cuvintelor „organul competent sau persoana desemnată” cu cuvintele „organul abilitat sau persoana special desemnată”;

- **privitor la enunțul al doilea**, dat fiind că acest enunț reglementează efectele juridice în cazul în care expropriatorul nu a consemnat sumele de bani

datorate cu titlu de expropriere, întru continuitatea reglementării materiei sugerăm următoarele:

- transferarea alin. (10) după alin. (1);
- enunțul al doilea din cuprinsul alin. (1) să fie reglementat la alin. (10).

În cazul acceptării propunerii înaintate, cuvintele „acestui interval de timp” din conținutul enunțului al doilea, recomandăm a fi substituite cu cuvintele „*intervalului de timp indicat la alin. (1)*”;

c) alin. (4), pentru precizia normei, recomandăm substituirea cuvintelor „*în care bunurile sunt supuse*” cu cuvintele „*în care bunul imobil este supus*”;

d) alin. (6), privitor la formularea „*consemnate pe numele proprietarului/titularului unui alt drept real*”, semnalăm că nu există o uniformizare a terminologiei respective, pe motiv că la alin. (7) se utilizează textul „*consemnate în contul trezorerial al expropriatorului*”, iar la alin. (9) - „*va consemna sumele pe numele proprietarului bunului*”. Se impune o concretizare în acest sens.

7. Art. 12³:

a) alin. (1), pentru un spor de precizie normativă, cuvântul „*hotărârea*” se va substitui cu cuvintele „*hotărârea de stabilire a cuantumului despăgubirii*”;

b) alin. (8), potrivit redacției acestui alineat, în cazul în care expropriatul nu ridică despăgubirile consemnate pe numele acestora în decurs de 5 ani din ziua transferului, se consideră că expropriatul a renunțat la dreptul său, iar despăgubirea consemnată se face venit al bugetului de stat sau al bugetelor locale, după caz, și se transferă de pe contul trezorerial al expropriatorului la bugetul de start sau bugetul local, după caz.

Considerăm, că prevederea dată contravine principiilor fundamentale care au stat la baza normelor ce vizează protecția dreptului de proprietate, în particular, art. 46 alin. (1) din Constituție, precum și art. 500 alin. (1) și (2) din Codul civil. Potrivit acestor reglementări, dreptul de proprietate este un drept perpetuu și nu poate fi stins prin nefolosirea lui. Cu titlu de referință, invocăm și art. 405 lit. b) din Codul civil, potrivit căreia, sunt imprescriptibile extinctiv pretențiile clienților față de bănci, asociații de economii și împrumut și alți prestatori de servicii de plată privind eliberarea mijloacelor înscrise în contul acestora sau a remiterilor de bani efectuate în folosul lor. În acest context, propunem excluderea alin. (8) și a alin. (10) din art. 12³, acestea fiind legate tematic.

8. Art. 15 alin. (1), potrivit redacției acestui alineat, în caz de litigiu asupra cuantumului despăgubirii, instanța de judecată va institui o comisie de experți la care pot participa câte un reprezentant al expropriatorului și al expropriatului. Considerăm că, varianta actuală a acestui alineat corespunde propunerii de modificare a alin. (1) al art. 13 alin. (1), potrivit căreia expropriatul poate contesta direct în instanța de judecată hotărârea de stabilire a cuantumului despăgubirii și/sau decizia de expropriere în situația *când expropriatul este nemulțumit de cuantumul despăgubirii stabilite prin hotărârea*

emisă de expropriator, pentru care motiv optăm pentru păstrarea normei juridice în vigoare a alin. (1).

2) Art. IV, modificarea art. 501 alin. (4) din Codul civil.

Garantarea dreptului de proprietate este reglementat, atât la art. 46 din Constituție, cât și la art. 501 din Codul civil. Conform alineatelor (1) și (3) al art. 501 din Codul civil, proprietatea este inviolabilă, iar dreptul de proprietate este garantat. Nimeni nu poate fi silit a ceda proprietatea sa, afară numai pentru cauză de utilitate publică pentru o dreaptă și prealabilă despăgubire, iar pentru lucrări de interes general, autoritatea publică poate folosi solul oricărei proprietăți imobiliare cu obligația de a despăgubi proprietarul pentru daunele aduse solului, plantațiilor sau construcțiilor, precum și pentru alte daune imputabile ei.

Alin. (4) al art. 501 din Codul civil dispune, că „despăgubirile prevăzute la alin.(2) și (3) se determină de comun acord cu proprietarul sau, în caz de divergență, prin hotărâre judecătorească. *În acest caz, decizia de retragere a bunurilor din proprietatea persoanei nu poate fi executată până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești*”.

În ceea ce privește excluderea ultimului enunț din conținutul alin. (4), relevăm, că art. 501 din Codul civil constituie o garanție a dreptului de proprietate și în cazul în care expropriatorul și expropriatul nu ajung la un numitor comun privind despăgubirea, unicul arbitru care va soluționa divergențele apărute în acest proces, este autoritatea judecătorească. Respectiv, excluderea normei vizate va afecta principiul garantării dreptului de proprietate consacrat la art. 46 alin. (1) din Constituție.

În concluzie, considerăm că proiectul de lege poate fi supus examinării în cadrul ședințelor plenare, cu luarea în considerare a sugestiilor prezentului aviz, precum și cu revederea propunerilor care pot afecta principiul garantării dreptului de proprietate consacrat la art. 46 din Constituție și în constatările cuprinse în Hotărârea Curții Constituționale nr. 22/2019 referitoare la utilizarea cuvântului „poate”.

Ion CREANGĂ,
Șef Direcție generală

Ex: I. Băieșu
Tel: 551